määritud. Nüid oli puu weikeste waewajate wõeraste eest warjatud, sest kõik ülesmineku kohad oli neile kinni pandud. Oh kuidas see uus äpardus neid kihama panni. Kus kaks tükki wastastikku juhtusid, seal aeti hoolega juttu, liigutati sarwa, jooksti jälle edasi tagasi ja peeti nõuu. Wiimaks tuli ometi selle kihaja hulgale korraline lugu kätte, ta taganes tagasi ja tükil ajal ei olnud mitte üht ainust sipelgast oma endisel teel näha. Aga juba teisel päewal nähti terwet wäehulka teele alustawad, just otse kuuse poole. Paksus troppis läksid nad nagu üks priitahtlikute hulk julgeste kuuse tüwi mööda ülesse. Törwa wõru ääre jõudes, kargasid esimesed, põgenemise asemel, surmast hoolimata, pehme musta törwa sisse. Nende üle läks ka teine rida surma, siis kolmas ja neljas, kunni kitsas pruun sild surnu kehadest üle törwa wõru wiis. Sealt läks nüid ülejäänud sipelgate rong wõiduröömuga üle, kes sestsaadik kuuse peal jälle endisel wiisil töötawad; sest kellegil ei olnud nii halastamata südant, et oleks wõinud selle wäikese wahwa rahwakesele weel kolmat äpardust walmistada. Ja kui see kuusk weel seisab ja sipelgad mitte sealt kadunud ei ole, siis käiwad praegu weel selle sugu lapse-lapsed seda suurt puud mööda ülesse ja alla.

Muumia nisud.

Üks wanaasjade-uurija leidis Egiptuse haudadest, muumia puusärgi kõrwast, weikese kausi nisuteradega. Nagu arudlaseks kingituseks tõi ta ühe sõbrale wiis niisugust tera. Sõber pistis need wiis tera, mis 3000 aastat hauudas olnud, ühe lillepoti sisse, et näha saaks, kas neil mitte idanemise jõuudu poleks. Ja waata, lühikese ajaga tõusid ilusad haljad orased üles, nagu minewaastase teradest. Wiiest terast sai ta 1200 tera. Neid külwas ta jälle uueste ja sai palju suuremat saaki.
